

Poveš' o dobrom mužovi

Už odpradáva sa po Prievidzi potuloval jeden starý muž. Nevyzeral najlepšie, veď akoby len mohol. Staré roztrhané nohavice, špinavá košeľa, kapsa cez plece a v nej pár grošov, ktoré si zarobil svojou šikovnosťou. Rodinu nemal, iba zopár dobrých kamarátov, s ktorými sa stretával v krčme pri pohári piva.

Často ho bolo vídať aj na zemi pri ceste či v lese, kde dumal nad tým, ako by niečo po sebe na tomto svete zanechal pre ďalšie generácie. Hoc len kúsok chodníčka sa mu podarilo vybudovať za dlhšiu dobu, stále veril, že to bude obľúbené miesto pre rodiny.

V ťažkej dobe, keď na okolí práce nebolo, musel odísť do sveta. Pred cestou sa naposledy išiel rozlúčiť so svojím obľúbeným miestom na okraji lesa. Vtom uvidel padať hviezdu v blízkosti najžiarivejšej Severky a nestrácal nádej, že sa sem ešte niekedy vráti. „Táto hviezda bude mojím severom!“

Po rokoch práce v ďalekej cudzine ho stále čosi ťahalo naspäť v rodnú zem. Tak sa aj stalo. Čoskoro sa vrátil do Prievidze a prvé miesto, ktoré navštívil, bol jeho obľúbený Sever. Už z diaľky bolo počuť krik a smiech. Čím viac sa približoval, videl rodiny s deťmi a zaľúbené páriky. Na jeho miestach boli vychodené nové chodníčky, postavené lavičky aj rozhl'adňa na krásne okolie. Prisadol si k malému chlapčkovi, ktorému vyrozprával svoj príbeh. V momente mu srdiečko poskočilo a bol rád, že sa mu jeho sen splnil a mal prečo žiť. Takto sa zo sídliska Sever stalo obľúbené miesto nielen pre Prievidžanov, ale aj mnohých iných ľudí.

Zuzana Majdanová

(9. ročník)



Zrkadielko

✚ Zo života školy

✚ Rozhovory

✚ Túry do literatúry

✚ Tradície

✚ Tajničky

✚ Maľovanky



Ročník 2

Číslo 6/2014



Stará ľudová múdrosť vraví:

**Raňajky zjedz sám,
obed si rozdeľ s priateľom
a večeru daj nepriateľovi.**

V období od 18. do 22. novembra sa uskutočnil v našej škole **Týždeň zdravej výživy**, ktorý bol zameraný na podporu zdravia a zdravotného životného štýlu. Na našej ceste za zdravím si deti spolu s pani učiteľkami vymysleli a zrealizovali množstvo zaujímavých a zdravých aktivít, ktoré potvrdili invenciu, fantáziu i zápal pre podporu zdravia.

**A tu sú niektoré
z našich aktivít:**



- rozhovory o výžive, hygiene a športovaní,
- ochutnávka zdravých nátierok v školskej jedálni,
- tvorba plagátov a projektov na témy Zdravá výživa, Stravovanie v minulosti, Pohybom ku zdraviu, Hravo ži zdravo,
- výtvarné práce a výstavy na tému Veselé ovocie a zeleninka,
- tvorba básní a aforizmov o vode a zdravej životospráve,
- štatistika pitného režimu detí, zdravý a nezdravý jedálny lístok,
- spievame piesne o zdraví a pohybe.

Sme radi, že táto akcia sa stala obľúbenou a hrovou formou pripravuje naše deti na zdravý životný štýl. **ZK**

Adresa: ZŠ s MŠ Ráztočno

Komenského č. 428/43
972 31 Ráztočno

Tel. č. : 046/54 70 120

E-mail: zsraztocno@gmail.com

Web.: www.obeczraztocno.sk



Škôlkarom





Básničkovo

Voda, voda, vodička,
spadla si nám z nebička.
Bez vody sa nedá žiť,
budeme ťa stále piť.

Tečie voda, tečie,
z jarčeka sa vlečie.
Rybka sa v nej mihla,
ako v sene ihla.

Na tráve pláva rosa,
chodím po nej bosá.
Kvapky ako zrkadlo
pozerali chápavo.

Kvapka rannej rosy,
kráčam po nej bosý.
Ponorím sa celý
ako Ronaldo a Messi.

Chcem byť voda, ktorú piješ.
Chcem byť život, ktorý žiješ.
Chcem byť chvíľou, na ktorú čakáš.

Chcem byť zemou, po ktorej kráčaš.
Chcem byť sen, v ktorom bývaš,
Chcem byť ten, o ktorom snívaš.

Aforizmy

Ten kto vodu káže, veľa toho dokáže.

Niektorí pijú vodu preto, lebo zdražel alkohol.

(žiaci 7. – 9. ročníka)

Zo života školy

OKTÓBER

29. 10. – Imatrikulácia prvákov

NOVEMBER

6. 11. – Stolno-tenisový turnaj (3. miesto)

7. 11. – Komparo 8. ročník

12. – 13. 11. – Divadelné predstavenie vo Zvolene

18. – 22. 11. – Týždeň zdravej výživy

25. 11. - Najkrajšia povesť o Prievidzi

28. 11. – Umenie regiónu a exkurzia v Prievidzi



DECEMBER

6. 12. – Privítanie Mikuláša

17. 12. – Vianočná burza

19. 12. – divadlo Čert a Kača





Na slovíčko s...

Milanom Rúfusom

Tento vynikajúci básnik, literárny kritik a prekladateľ, sa narodil 10. 12. 1928 v Závažnej Porube na Liptove. Vyštudoval FF UK v Bratislave, kde celý život žil, tvoril a 11. januára 2009 aj zomrel. Rozhovorom si pripomeňme **5. výročie jeho úmrtia**.

» **Poéziou vyjadrujeme to, čo je inak nevyjadriteľné. Aká je podľa vás úloha poézie? Má v dnešných časoch svoje poslanie?**

Či poézia aj dnes má svoje poslanie? Má, ako odjakživa.

» **Svet alebo ľudská civilizácia trpí príznakmi zvláštneho ochorenia, konflikty sa hromadia a násilia neubúda... O čo ide? Blíži sa zánik civilizácie?**

Civilizácia je dnes už porušením rovnováhy obrovského citlivého stroja prírody – globálne otepľovanie zemského povrchu a jeho dôsledky. Čoraz častejšie zemetrasenia, dokonca zemetrasenie morského dna, cunami, hurikány, ktorým už nestačia vymýšľať mená. A konkrétne na Slovensku – na sto rokov zdevastovaná veternou smršťou jeho pýcha: Vysoké Tatry.

Čo bude ďalej, neviem. Ostáva však nádej, keďže, ako vieme, nádej umiera posledná.

» **Básnikom je ten, komu nebolo ukradnuté detstvo, hovorí klasik. Je krajina vášho detstva pre vás stále prístupná, je jedným z hlavných prameňov vašej tvorby a inšpirácie?**

Detské oči sú majiteľmi zázraku, ktorý z každej všednosti dokáže urobiť sviatok. A to isté mal na mysli slovenský maliar, rezbár a sochár Vlado Kompánek, keď riekol: „**Všetko dôležité sa udeje v detstve.**“
(www.litcentrum.sk)

Receptárik

Úžasná tvarohová dobrota

Cesto:

2 celé vajcia
1 hrnček kryštál. cukru
1/2 hrnček oleja
2 hrnčeky hladkej múky
1 prášok do pečiva
1 vanilkový cukor
1 hrnček mlieka
kakao
2 lyžičky rozpustnej kávy

Krém:

½ l mlieka
2 vanilkové pudingy
cukor podľa chuti
2 tvarohy
rum podľa chuti
½ masla

Poleva:

2 kyslé smotany
1 čokoláda
na varenie



Postup:

Pripravíme si najprv cesto: všetky ingrediencie spolu zmiešame, plech vymažeme tukom a vysypeme múkou, vylejeme polovicu cesta, do druhej polovice dáme kakao a kávu a nalejeme na svetlé cesto. Koláč pečieme pri 180 - 200 °C asi 15 - 20 minút.

V mlieku uvaríme puding, hneď do horúceho zašľaháme maslo, pridáme 2 tvarohy a rum a ešte našľaháme. Krém nanesieme na vychladnuté cesto, uhladíme a nakoniec polejeme polevu (rozpustíme si čokoládu, potom do nej vmiešame kyslé smotany).

Hotový dezert dáme vychladnúť do chladničky a podávame s kavičkou.

ZK



Ako boli Prievidžania potrestaní

Kedysi v dávnej minulosti vzniklo mesto Prievidza. Najskôr to bola iba maličká dedinka, ale neskôr sa začala zväčšovať a postupne z nej vyrástlo prekrásne mesto. Pýšilo sa krásnou prírodou a šikovnými remeselníkmi, ktorí vedeli zhotoviť výrobky od výmyslu sveta. V blízkosti Prievidze, v Bojniciach, odpradáva stál Bojnický zámok, ktorý bol veľmi veľký a pekný. Približne na konci 13. storočia sa usídlil na tomto území šľachtic Matúš Čák Trenčiansky, ktorému sa tu veľmi zapáčilo. Spokojne si tu nažíval, plynuli dni a noci, ale čoskoro sa to všetko zmenilo.

Bol krásny slnečný deň, keď Matúš uvidel z okna svojej izby vojsko uhorského kráľa. Vtedy sa začal báť, pretože tento kráľ bol nielen silný, ale aj statočný a odhodlaný Matúša vyhnáť zo svojho kráľovstva. So svojím vojskom pritiahol k zámku, kde sa pripravoval na veľký boj. Aj Matúšovi pomáhal jeho vojaci, lenže bolo ich o čosi menej. Keď si už neposlušný šľachtic myslel, že je to jeho koniec, prišli mu na pomoc bohatí a namyslení prievidzskí mešťania, ktorí boli na jeho strane. Dúfali, že keď Matúšovi pomôžu, ujde sa aj im niečo z jeho rozprávkového bohatstva.

Každý, každúcky deň sa títo mešťania ponáhľali za Matúšom, zásobovali tak jeho malé vojsko jedlom, zbraňami, ale aj koňmi. Súperenie dvoch rivalov stále pokračovalo, až kým neprišlo k rozhodujúcemu boju, v ktorom sa malo rozhodnúť o tom, ktorý z nich je silnejší. Nastal deň zúrivej bitky. Nad krajom sa rozpútal silný vietor. Z obrovských mrakov sa spustil hustý dážď. Obe vojská statočne pokračovali v zápase, lebo boli ešte dosť silné. Ale zrazu sa nad vojskom uhorského kráľa rozjasnilo nebo a pomohlo mu vyhrať tento krutý boj. Uhorský kráľ zvíťazil nielen preto, že jeho vojsko výborne bojovalo, ale najmä sama spravodlivosť pri ňom stála. Napokon sa Matúš musel vrátiť do svojho mesta Trenčína, kde bol až do svojej smrti väznený. A ako kráľ potrestal Prievidžanov? Od tých čias museli platiť kráľovi vyššie dane, aby pykali za svoju pýchu a bohatstvo, ktorým sa neprávom obohacovali.

Martina Kotúčeková (7. ročník)

Čo nás (ne)zaujíma



Mnohí ľudia sa počas svojho života stretnú s diskrimináciou, avšak toto konanie je v moderných spoločnostiach považované za neprípustné a trestané zákonmi. Ani my nechceme pred týmto problémom zatvárať oči, preto sme dali možnosť našim starším žiakom, aby sa slobodne vyjadrili:

» „Vzťahy medzi ľuďmi sa v dnešnej dobe stále zhoršujú. Ľudia sú k sebe zlí a nepomáhajú si.“

» „**Ľudia sa navzájom netolerujú, urážajú sa a ohovárajú. Mali by sa spamätať a pozrieť sa sami do zrkadla.**“

» „Ako krásne by tu bolo bez šikanovania a rasizmu. Ľudia by sa k sebe správali krajšie, úctivejšie a nemali by medzi sebou žiadne spory.“

» „**Diskriminovaný človek je utiahnutý, nešťastný a smutný, lebo nemá veľa priateľov.**“

» „Keď sa niekto niekomu posmieva, tak sa ten druhý tvári, že mu to nevadí, ale vo vnútri je nervózny a má chuť niekoho zbiť, môže potom z toho vzniknúť bitka a odnesú si to iní.“

» „**Viem, že to nie je správne, ale aj ja diskriminujem...**“

» „Nevadí mi, keď ma ostatní urážajú, ani že ma niekto nemá rád.“

» „**Ľudia sa stále menia. Sú takí, ktorí sa snažia vzťahy medzi ľuďmi vylepšovať a zmierňovať utláčanie, šikanovanie a diskrimináciu. Zakladajú organizácie, spolky a rôzne akcie, na ktorých ukazujú, ako hrozne sa sebe ľudia správajú. Tí, ktorí takúto akciu navštívia, sa väčšinou polepšia a začnú sa na svet pozerat' inými očami. Bohužiaľ, sú aj takí, ktorým nestačí ani každodenné dohováranie a vysvetľovanie.**“

» „Tento problém je na celom svete, ale nikto presne nevie, ako ho vyriešiť.“

(žiaci 8. – 9. ročníka)



Z našej tvorby

Nonsens

Les je pre niekoho veľmi krásny prírodný priestor. Pýtate sa prečo pre niekoho? No, lebo sú tam nákupné centrá, vily a všetko možné. Asi od 30. storočia tam vyrastajú vily a behajú taxíky. Ja napríklad rada nakupujem, ale zasa v lese by som nakupovala? No, vám sa to nezdá divné? Veď les nevytvorila príroda kvôli nákupným centrá a taxíkom, ale na oddych. Lenže keďže je to nonsens, tak je to možné aj nemožné. Viete, ako som to vymyslela? Či nie?

(Karolína Ficeľová, 5. ročník)

Zjedol som muchotrávku tigrovanú.
Zistil som však, že je jedovatá
a vtedy som zomrel. Preto som teda
zjedol aj druhú a hneď som zasa ožil.

(Daniel Ťapušík, 5. ročník)



Baníci sú silní ľudia,
výťahom sa dole vozia.
Majú veľké kladivá,
ťažko sa nimi rozbíja
Baník, ten sa hráva s kladivami,
nachádza tu drahokamy.

Je tam veľa netopierov,
majú medzi sebou mnoho priekov.
Baníci sú siní ľudia,
netopiere im v krvi prúdia.

(siedmačky)



Povešť o Prievidzi



Kedysi dávno v Prievidzi žila jedna žena. Bývala v malom rozpadnutom domčeku na okraji mesta. Muža jej zabili v bitke a ona zostala s dvomi deťmi sama. Jedla mali málo a snažila sa privyrábať si zbieraním bylín, vyšíváním a tkaním. Ale ani to im nestačilo na slušné prežitie. Od únavy sa už nevládala ani hýbať, a predsa musela z posledných zvyškov jedla urobiť deťom skromné raňajky.

Tak ako vždy, ich po raňajkách poslala na pole, ktoré im ešte zostalo. Zostala doma tkať koberce, ktoré potom chodievala predávať na trh so svojimi ostatnými výrobkami. Keď sa už začalo stmievať, deti sa vždy vracali domov. Na stole ich čakal kúsok chleba a pohár mlieka. Unavení si ľahli spať a všetci tajne dúfali, že ten ďalší deň už bude o niečo lepší. Takto sa to však opakovalo deň čo deň.

Jedného dňa sa matka vybrala nazbierať do blízkeho lesa čerstvé bylinky, aby mali aspoň do zásoby. Hľadala všade, kde sa len dalo niečo nájsť, no vôbec nič nenašla. So slzami v očiach si ľahla do trávy a usedavo plakala. Po chvíli sa upokojila, utrela si oči a chcela sa vrátiť domov. No vtom zbadala čosi na oblohe. Nevedela, či sa jej to iba zdá, alebo je to skutočné. Videla tam anjela so zlatou gloriolou, ako kľučí v oblakoch a v ruke drží zlatý kríž. Pomyslela si, že je to určite znamenie a s nádejou sa pobrala ďalej hľadať vzácne rastlinky. Kľakla si. Toľko bylín ešte nikdy nevidela. Nazbierala, čo sa len dalo. Keď sa šťastná po tme vrátila domov, hneď ich nasušila a predala na najbližšom jarmoku. Z ich predaja si zarobila toľko peňazí, že si jej rodinka mohla v pokoji nažívať a už nikdy nemuseli trpieť hladom.

Správa o tomto zjavení a zázraku sa rýchlo šírila po celom kraji. S nádejou, že všetkým byvateľom mesta sa stane niečo podobné, si anjela ľudia dali namaľovať na erb mesta, aby ich vždy ochraňoval a priniesol v živote šťastie.

(Dominika Kotianová, 9. ročník)

